

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/41/2014
Identifikačné číslo spisu:	6712010676
Dátum vydania rozhodnutia:	24.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6712010676.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného M. F. pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. e/ Tr. zák. a iné, o dovolaní obvineného podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Michala Tagaja, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 09. januára 2013, sp. zn. 3 To 124/2012 na neverejnom zasadnutí 24. júna 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. F. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 24. októbra 2012, sp. zn. 3 T 168/2012 bol obvinený M. F. uznaný za vinného v bodoch 1/ a 2/ z prečinov krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 04.02.2012 v čase okolo 24.00 h objekte Y. vykonal krádež a to tak, že po tom ako preskočil bráničku opplotenia škôlky, tam nachádzajúcim sa kameňom rozbil sklenenú výplň okna na severnej stene prízemnej budovy Y. o rozmere 169 cm x 136 cm, cez ktoré následne vošiel do interiéru Y., presunul sa do prednej časti budovy, kde násilím prekonal tam uzamknuté dvere do školskej kuchyne, pričom zlomil umelohmotnú kľučku na týchto dverách a vyštípil časť drevenej zárubne týchto dverí, po čom sa presunul do priestoru kuchyne, odkiaľ odcudzil 1 ks 10 kg prach na pranie nezistenej značky, 1 ks 3 kg prach na pranie nezistenej značky, 1 ks čistiaci prostriedok zn. Domestos, 1 ks osviežovač vzduchu nezistenej značky a z chladničky odcudzil 3 kg bravčového mäsa, 2 ks diétnej salámy nezistenej značky, 2 ks 0,7 l pohára medu a 1 ks bochník čierneho chleba, následne prešiel do vedľajšej neuzamknutej miestnosti, odkiaľ odcudzil 1 ks CD rádiomagnetofón zn. ORAVA, typ RCD-803, 1 ks čierny osobný stolový počítač zn. IMB, ktorý zahŕňal klávesnicu, LCD monitor a počítačovú myš, po čom uvedené veci vložil do 2 ks detského postelňého oblečenia z paplónov, s čím sa následne presunul cez neuzamknuté dvere šatne do priestoru šatne, kde pootváral dvere skriniek a odcudzil 4 ks čistiaceho prostriedku zn. JAR a 2 ks osviežovača vzduchu zn. AKOLADE, pričom vzal z tejto miestnosti aj ručné

záhradné nožnice na živý plot, s ktorými rozbil sklenenú výplň na náprotivných dverách kancelárie, čím vytvoril otvor o rozmere 45 cm x 61,5 cm a nožnice položil na zem, čím týmto konaním zriad'ovateľovi Y. vznikla škoda krádežou v celkovej výške 206,496 € a škoda poškodením zariadenia v celkovej výške 142,60 €, pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen dňa 23.09.2011, právoplatným dňa 23.09.2011 pod sp. zn. 1T/83/2011 uložený úhrnný a súhrnný trest povinnej práce vo výmere 300 hodín a trest prepadnutia veci a to za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr. zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a teda bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

2/ dňa 12.04.2012 v čase okolo 00.00 h v H., okres H. na odstavnej parkovacej ploche oproti Hotelu H. vykonal krádež vlámaním sa do tam zaparkovaných nákladných motorových vozidiel a to tak, že rozrezal autoplachtu na návese s ev. č. XY, následne sa pokúsil dlažobnou kockou rozbiť sklo na dverách spolujazdca na nákladnom vozidle MERCEDES Actros, ev. č. XY, čo sa mu nepodarilo, avšak pri tom rozbil tzv. rampové zrkadlo nad dverami spolujazdca, následne rozrezal autoplachtu na návese s ev. č. XY, potom dlažobnou kockou rozbil sklenenú výplň na dverách nákladného vozidla zn. DAF ev. č. XY, kde nezisteným predmetom a spôsobom vypáchil dvierka na skrinke pred sedadlom spolujazdca, kde z priestorov kabíny nákladného vozidla nič neukradol a následne dlažobnou kockou rozbil sklenenú výplň na dverách vodiča na nákladnom vozidle zn. Renault Magnum 440 ev. č. XY, kde z priestorov kabíny nákladného vozidla ukradol 1 ks DVD prehrávač zn. Sencor - SPV-7903T, 24 ks DVD nosičov, 6 ks konzerv, 1 ks salámu, 1 ks tavený syr, 1 ks chlieb, 1 ks plastová dóza s obedom, 1 ks čierny fascikel spolu s dokladmi od vozidla Renault Magnum 440, ev. č. XY a to technický preukaz, doklady k poisteniu vozidla, protokoly o technickej kontrole vozidla, čím takto svojim konaním spôsobil rozrezaním plachty na návese ev. č. XY a rozbitím rampového skla na ťahači Mercedes Actros, ev. č. XY škodu vo výške 960,28 € pre spoločnosť Y., IČO: XX XXX XXX, rozrezaním plachty na návese ev. č. XY a rozbitím skla na dverách vodiča na ťahači zn. DAF ev. č. XY škodu 300,60 € pre spoločnosť Q., IČO: XXXXXXXX a rozbitím skla na dverách vodiča na ťahači zn. Renault Magnum ev. č. XY škodu vo výške 337,59 € prepravcovi C. F., V., IČO: XXXXXXXX, S. a krádežou vecí z tohto ťahača škodu vo výške 410 € pre vodiča ťahača S. F., nar. XY, bytom V., pričom tohto konania sa dopustil napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 23.09.2011, právoplatným dňa 23.09.2011, pod sp. zn. 1T/83/2011 uložený úhrnný a súhrnný trest povinnej práce vo výmere 300 hodín a trest prepadnutia veci a to za pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, písm. f/ Tr. zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona a teda bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obvineného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodeným:

Y. škodu vo výške 129,18,- €,

V., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 219,91,- €,

Q., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 300,60,- €,

J., pobočka poisťovne z iného členského štátu, Y., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 601,49,- €.

Na podklade odvolania okresného prokurátora proti skôr uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 09. januára 2013, sp. zn. 3 To 124/2012 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obvineného M. F. na nezmenenom skutkovom základe v bodoch 1/ a 2/ uznal za vinného z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. e/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej

veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Za to mu podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. e/ Tr. zák., § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Napadnutý rozsudok vo výrokoch o náhrade škody ponechal nezmenený.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu dovolanie obvinený M. F..

Obvinený v ňom uplatnil dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože krajský súd podľa jeho názoru ustálený skutok neposúdil v súlade so zákonom.

V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., kde je zakotvená kogentná norma zákazu dvojitého pričítania tej istej okolnosti - „na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby“.

Nadväzne na to uviedol, že v prípade konkurencie okolností, ktoré môžu byť súčasne zákonnými znakmi základnej skutkovej podstaty a súčasne okolnosťami, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby, zákon v citovanej kogentnej norme ustanovil zásadu, podľa ktorej prednosť má použitie určitej okolnosti len ako kvalifikačného znaku základnej skutkovej podstaty pred jej iným použitím. Určitú okolnosť ako prísnejší kvalifikačný znak možno použiť len vtedy, ak takáto okolnosť nie je obsiahnutá v základnej skutkovej podstate. Konkrétnu okolnosť ako priťažujúcu alebo poľahčujúcu možno použiť len vtedy, ak nie je zákonným znakom trestného činu.

Upriamil pozornosť na skutkovú podstatu trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s tým, že zo znenia odseku 2 písm. a/ je zrejmé, že obsahuje zákonný znak vlámania, a preto je pri zohľadnení § 38 ods. 1 Tr. zák. vylúčené jeho použitie ako priťažujúcej okolnosti podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 138 Tr. zák.

Konštatoval, že okresný súd preto postupoval správne, keď na rozdiel od krajského súdu, jeho konanie právne posúdil len ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s tým, že „prísnejšie posúdenie inkriminovaného skutku podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty by prichádzalo do úvahy až v prípade, ak by týmto trestným činom spáchaným vlámaním bola spôsobená škoda v rozsahu predpokladanom v ustanovení § 212 ods. 4 písm. a/ Tr. zák.“

Okrem týchto skutočností zároveň poukázal na článok publikovaný 24. septembra 2012 na www.pravnelisty.sk pod titulom „Niekoľko kritických poznámok k aktuálnej judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky“, v ktorom autor polemizoval so stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 78/2011.

Z týchto dôvodov navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil.

Následne v súlade s § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté a Okresnej prokuratúre Zvolen.

V písomnom podaní doručenom okresnému súdu 20. marca 2014 okresný prokurátor uviedol, že uplatnený dovolací dôvod nie je podľa jeho názoru v posudzovanom prípade splnený, pretože právne posúdenie konania obvineného je v súlade so zákonom.

Navrhol preto, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacích dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo, že išlo o iný trestný čin, alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdným skutkom dopustil. Potrebné je však uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia môže zahŕňať aj nedostatočné posúdenie okolností a zákonných podmienok pre postup podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti.

Obvinený v podstate v podanom dovolaní namieta, že jeho konanie vo vzťahu k trestnému činu krádeže malo byť právne posúdené len podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., t. j. ako ho právne posúdil okresný súd.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. trestného činu krádeže sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. tento trestný čin spácha ten, kto spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zák. trestný čin krádeže spácha ten, kto spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. e/ Tr. zák. závažnejším spôsobom konania je aj vlámanie.

Podľa odseku 2 skôr uvedeného ustanovenia Trestného zákona, bude páchatel postihnutý bez ohľadu na výšku spôsobenej škody, ale iba za predpokladu, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil niektorým zo spôsobov taxatívne uvedených v písm. a/ až f/.

Podľa odseku 4 tohto ustanovenia Trestného zákona bude páchatel postihnutý ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 niektorým zo spôsobov uvedených pod písm. a/ až e/, t. j. aj vlámaním.

Správne a v súlade so zákonom postupoval krajský súd, keď na rozdiel od súdu prvého stupňa na podklade predloženého procesného spisu dôsledne vychádzal z ustáleného skutku a konanie obvineného právne posúdil okrem iného aj ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. e/ Tr. zák., pretože si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu, čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podrobne vysvetlil dôvody, na podklade ktorých rozhodol spôsobom uvedeným v jeho výrokovej časti a dovolací súd si ich pre ich správnosť a výstižnosť osvojuje a v podrobnostiach na ne poukazuje.

V posudzovanom prípade k nesprávnemu použitiu iného hmotnoprávneho ustanovenia nedošlo, a správnosť a úplnosť zisteného skutku (skutkových zistení) nemôže dovolací súd skúmať ani meniť.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.